EL POU de la gallina
Revista manresana d'informació i opinió

Gent | Andrea Izquierdo | Actualitzat el 27/04/2018 a les 11:48

Flavia Vélez. Argentina

D'AQUÃ• I D'ALLÃ€. Â«AquÃ- Ã©s mÃ©s fÃ cil construir-se un futur que a ArgentinaÂ». Em dic Flavia Velez, tinc 23 anys i sÃ³c Argentina. Actualment estic fent un curs de quiromassatgista, l'any passat em vaig graduar en FarmÃ cia i ParafarmÃ cia a la Joviat.

Vaig arribar a Manresa per una casualitat. Els meus germans van optar per provar sort a Alemanya fa deu anys. Volien treure la família d'Argentina i tot i intentar-lo, no va sortir tan bé com havien imaginat. Això ens va fer reconsiderar a la família sencera el rumb i vam acabar a Manresa, on teníem un oncle que ens oferia un llit.

Jo vaig néixer a Córdoba, la ciutat Argentina, però he fet de Manresa una casa per a mi. Durant el meu temps lliure, que no és massa, sóc molt aficionada a recórrer tots els racons del Passeig. M'encanta l'ambient tan acollidor del centre de Manresa. També m'agrada anar a les cafeteries del Passeig a relaxar-me i a fer la xerrada amb els amics, estudio molt i m'és imprescindible desconnectar. També gaudeixo molt anant al parc de l'Agulla, on faig esport i m'airejo. Penso que hi ha d'haver temps per a tot i que Manresa em facilita poder tenir llocs de desconnexió segons el que em vingui de gust.

«La primordial diferència que trobo entre aquest país i Argentina és la seguretat»

Vaig marxar ben petita d'Argentina i això, tot i fer-me més immune a la nostàlgia, no fa que m'oblidi de la meva família. La primordial diferència que trobo entre aquest país i Argentina és la seguretat; sortir a Manresa és un plaer, sortir a Argentina, un risc. Allà un robatori al mig del carrer -i sobretot a la nit- és desgraciadament un succés habitual. És cert que el meu país també té coses que a Manresa manquen, com per exemple, els Carnestoltes. A Argentina es viu allò apassionadament i seria genial que Manresa ho sabés acollir d'alguna manera.

Pel que fa a la gent, penso que els argentins som més confiats, cosa que em falta moltes vegades en conèixer alguna persona d'aquí. Però, un cop estableixes conversa, aquesta distància inicial es dilueix. Són dues cultures similars però amb diferències a la vegada, i opino que totes dues es complementen.

Sempre m'agrada recordar a la meva família que a Manresa tenen un lloc on venir a viure. Penso que és una ciutat maca per a visitar. Aquí és més fàcil construir-se un futur que a Argentina, ja sigui per les oportunitats donades com per les facilitats d'una societat tan plural com aquesta. I és cert que mai oblidaré les meves arrels, ni tracto que els altres ho facin, però visitar Manresa hauria de ser una parada obligatòria en el recorregut de la vida per a tothom. Se n'aprèn molt de l'esperit manresà.